

Arrest

nr. 135 536 van 18 december 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn handelend in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarige dochter X, op 12 september 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding houdende het opleggen van een inreisverbod van 30 juli 2014.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 oktober 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 november 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. VERHAEGEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. BOUMAHDI, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.)

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 30 juli 2014 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris een bevel om het grondgebied te verlaten in hoofde van verzoekster. Deze beslissing wordt door verzoekster aangevochten. Het beroep is bij de Raad gekend onder het nr X.

1.2. Diezelfde dag legt de gemachtigde ook een inreisverbod op aan verzoekster en haar minderjarige dochter. Dit is de bestreden beslissing.

1.3. Op 26 augustus 2014 dient de verzoekende partij een herhaalde asielaanvraag in. Deze wordt op 18 september 2014 in overweging genomen door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

1.4. Op 18 december 2014 vernietigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) het onder punt 1.1. vermelde bevel om het grondgebied te verlaten, bij arrest nr. X.

2. Over de rechtspleging

Met een schrijven van 14 november 2011 dient de heer D.Y. een verzoekschrift strekkende tot vrijwillige tussenkomst in, als wettelijke vertegenwoordiger van zijn minderjarige dochter, thans tweede verzoekende partij.

Artikel 39/72, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen voorziet enkel de mogelijkheid tot het indienen van een verzoekschrift tot tussenkomst door de vreemdeling in de hypothese dat de minister (thans de bevoegde staatssecretaris) een beroep heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, hetgeen *in casu* niet het geval is.

Aangezien het verzoek tot tussenkomst steeds een wettelijke grondslag moet hebben (zie ook het advies 41.597/4 van de afdeling wetgeving bij de Raad van State over het ontwerp van koninklijk besluit van houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, BS 28 december 2006, ed. 4, 75.391), moet het verzoekschrift tot vrijwillige tussenkomst worden afgewezen. Overigens, zo de verzoeker in tussenkomst zijn bevoegdheden als wettelijk vertegenwoordiger van zijn kind had wensen te vrijwaren, valt niet in te zien waarom hij dit niet deed als verzoekende partij.

3. Over de gevolgen van het arrest nr. X van 18 december 2014 van de Raad

3.1. Artikel 74/11, § 1, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), luidt als volgt:

“§ 1. [...]”

De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen : [...]”

Er is geen inreisverbod mogelijk zonder beslissing tot verwijdering (RvS 18 december 2013, nr. 225.871 en RvS 26 juni 2014, nr. 227.898).

3.2. In de bestreden beslissing wordt dienaangaande gesteld: *“Het bevel om het grondgebied te verlaten van 30.07.2014 gaat gepaard met dit inreisverbod.”*

3.3. Nu de beslissing tot verwijdering van 30 juli 2014, die gepaard ging met het bestreden inreisverbod, werd vernietigd bij arrest nr. X van 18 december 2014, kan het bestreden inreisverbod dus niet langer staande worden gehouden en moet het worden vernietigd, ongeacht of het destijds al dan niet rechtsgeldig opgelegd werd.

3.4. Om al deze redenen dient geen uitspraak meer gedaan te worden over de door de verzoekende partij aangehaalde middelen en het verweer erop ontwikkeld in de nota met opmerkingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het verzoek tot tussenkomst wordt afgewezen.

Artikel 2

De beslissing van de gemachtigde van de Minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging tot het opleggen van een inreisverbod van 30 juli 2014 wordt vernietigd.

Artikel 3

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien december tweeduizend veertien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS